

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Němcem
sídlem Mendíků 1396/9, 140 00 Praha 4

Proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech, a.s., IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1, Nové Město
zastoupenému advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezu

takto:

- I. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem JUDr. Jiřím Kolaříkem dne 5. 12. 2013 pod č. j. ██████████ 7, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 4.715,39 Kč k rukám JUDr. Ervína Perthena, advokáta se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou původně Okresnímu soudu v Pardubicích dne 3. 12. 2018 a postoupenou zdejšímu soudu dne 10. 4. 2019 domáhal zrušení ve výroku I. citovaného rozhodčího nález. Žalobu podal na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2018, č.j. 12 Co 594/2017-90. Žalobce, coby povinný, podal návrh povinného na zastavení

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

výkonu rozhodnutí ve věci povinného žalobce a žalovaného jako oprávněného, když má za to, že smlouva o revolvingovém úvěru uzavřená mezi účastníky dne 2. 2. 2011 je absolutně neplatná pro přičení se dobrým mravům. Dne 25. 9. 2017 vydal Okresní soud v Blansku usnesení pod č. j. 90 EXE 1090/2017-14, kterým návrh povinného na zastavení exekuce zamítl. Následně odvolací soud – Krajský soud v Brně svým usnesením shora citovaným rozhodl tak, že usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že exekuce prováděná proti povinnému se přerušuje a povinnému se ukládá, aby do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezů ve výroku I. rozsudku citovaného. Žalobce uzavřel se žalovaným smlouvu o revolvingovém úvěru včetně smluvních ujednání (dále jen „smlouva“), téhož dne uzavřeli účastníci i rozhodčí smlouvu. Žalobce má za to, že smlouva je neplatná absolutně pro přičení se dobrým mravům dle ust. § 580 obč. zákoníku. Rozhodčí smlouva je jen rozhodčí doložkou včleněnou do jedné smlouvy hlavní, tedy je součástí absolutně neplatné smlouvy. Žalobce dále namítl, že rozhodčí řízení před rozhodcem JUDr. Jirím Kolaříkem nikdy neproběhlo, když rozhodčí nález vydal soukromý rozhodčí soud, který neměl pravomoc spor rozhodovat, spor rozhodovala společnost Rozhodčí společnost [REDAKCE]. S ohledem na výsledky rozhodců v jiných řízeních, když vyšlo najevo, že rozhodčí poplatek byl hrazen na účet Rozhodčí společnosti [REDAKCE], někdy psala rozhodčí nálezy administrativa, rozhodce Kolařík tak věc nerozhodoval. Dále namítá neplatnost smlouvy i z důvodu absence posouzení úvěruschopnosti žalobce, coby spotřebitele, ze strany žalovaného. Žalobce popisuje sjednané podmínky, za kterých účastníci smlouvu uzavřeli. Rozhodčí smlouva je neplatná, byla přímo navázána na smlouvu, spolu tvořily účelový konstrukt zajišťující nemravné obohacení žalovaného, rozhodce neměl pravomoc spory rozhodovat. Stejně tak sjednaný úrok ve smlouvě uzavřené mezi účastníky překračoval 70 % p. a., je tak v rozporu s dobrými mravy. Žalobce také namítal, že rozhodčí nález nebyl řádně doručen žalovanému, když nebyl doručen zástupci žalovaného v rozhodčím řízení.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Žaloba byla podána v nové lhůtě poskytnuté dle § 35 zákona, který v odst. 1 písm. a) stanoví omezení důvodů, kdy se lze domáhat zrušení rozhodčího nálezů. Jde o důvody dle § 31 písm. a), d) nebo f). Soud se nemůže žádným důvodem žalobcem uplatněným zabývat, když shora citované důvody dle zákona nebyly uplatněny. Pokud jde o určení rozhodce odkázal žalovaný na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Seznam rozhodců je jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Dále se žalovaný vyjadřoval k žalobcem namítané formulářovosti smlouvy uzavřené mezi účastníky, k jejím parametrům. Pokud jde o posouzení úvěruschopnosti žalobce, coby dlužníka, toto bylo dostatečně prověřeno, žalobce předložil listiny k prokázání úvěruschopnosti. Dále žalovaný poukázal na aktuální judikaturu ohledně žalobcem namítané výše sjednaného úroku ve smlouvě. Dále uvedl, že žalovanému byl řádně doručen rozhodčí nález, k tomuto též odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, ze které plyne, že pokud se účastník seznámí s rozhodnutím a začne dle něj konat, přestává mít význam námitka řádného doručení, navíc taková námitka nebyla vznesena samotným účastníkem.
3. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona návrh na zrušení rozhodčího nálezů soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezů té straně, která se zrušení rozhodčího nálezů domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl

způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

5. Dle ust. § 35 odst. 1 zákona i když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu i tehdy, jestliže dle písm. a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f).
6. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce JUDr. Jiřího Kolaříka soud zjistil, že žalobce jako klient uzavřel se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingovém úvěru dne 2. 2. 2011, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze dne 2. 2. 2011 (dále jen "rozhodčí smlouva"), dne 5. 12. 2013 byl vydán a 11. 12. 2013 žalobci doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému 163.248 Kč s příslušenstvím, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu. Ze smlouvy o revolvingovém úvěru bylo zjištěno, že žalobce a žalovaný uzavřeli smlouvu, na základě které byl žalobci poskytnut spotřebitelský úvěr. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že veškeré spory o nároky, které přímo nebo odvozeně vznikly či v budoucnu vzniknou ze smlouvy o revolvingovém úvěru uzavřené mezi účastníky či v souvislosti s ní, či v návaznosti na smlouvu, budou dle zákona rozhodovány v rozhodčím řízení, a to dle níže uvedených pravidel rozhodčího řízení uvedených v rozhodčí smlouvě. Dále bylo zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních osm osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. Z usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2018 pod č. j. 12 Co 594/2017-90 bylo zjištěno, že usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se exekuce prováděná proti povinnému – žalobci přerušuje a povinnému – žalobci se ukládá, aby do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu ve výroku I. tohoto rozsudku citovaného. Z ostatních provedených důkazů nebyly soudem zjištěny žádné skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci s ohledem na dále uvedené, resp. na závěry, ke kterým zdejší soud dospěl. Vzhledem k dále uvedeným závěrům tak soud zamítl i návrh žalobce na jeho účastnický výslech, navržený s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu, že soudy mají zkoumat skutečnosti při uzavírání smlouvy včetně smlouvy o úvěru z pohledu dobrých mravů, kdy tento vzhledem k dále uvedenému posouzení považoval soud za naprosto nadbytečný, kdy nemohl přispět něčím podstatným pro samotné rozhodnutí ve věci.
7. V projednávané věci, což bylo mezi účastníky nesporné, podával žalobce žalobu nikoliv ve lhůtě dle § 32 zákona, nýbrž v nové lhůtě poskytnuté dle § 35 zákona, a to ve lhůtě soudem odvolacím stanovené. Žalobce poukazoval na důvody dle § 31 písm. b), c) zákona, pro které navrhoval zrušit vydaný rozhodčí nález. Dále poukazoval na neplatnost smlouvy, která je nemravná pro sjednaný vysoký úrok. Soud však především zdůrazňuje, že musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby (3. 12. 2018), resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po

účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci. V tomto dále zdejší soud odkazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 8. 2019 pod č. j. 12 Cmo 207/2019-215. Dle § 35 zákona lze prolomit lhůtu k podání žaloby o zrušení rozhodčího nálezů uvedenou v ust. § 32 zákona za podmínek v § 35 zákona vymezených (viz výše). Zákon uvádí pouze důvody dle § 31 písm. a), d) a f) zákona. Žalobce odůvodňoval žalobu dle ust. § 31 písm. b), c) zákona. Důvody pod písmeny b), c) se soud nemohl zabývat s ohledem na vymezení důvodů dle § 35 zákona. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl žádné důvody spadající pod ust. § 35, resp. § 31 písm. a), d) a f), nezbylo než uzavřít, že žaloba není důvodná, když žalobce žádný důvod dle ust. § 35 odst. 1 písm. a) zákona netvrdil. Dalšími důvody tvrzenými žalobcem se zdejší soud nemohl zabývat právě s ohledem na ust. § 35 odst. 1 písm. a) zákona, a tak musel žalobu v celém rozsahu zamítnout.

8. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalovanému jako účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalobci, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad nákladů v občanském soudním řízení v celkové výši 4.715,39 Kč, jež jsou tvořeny odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za dva úkony ve výši 3.000 Kč, paušální náhradou za dva úkony právní služby 600 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, cestovným k jednání z [redacted] do Pardubic a zpět osobním automobilem Ford [redacted], reg. zn. [redacted] v požadované výši 147,02 Kč (právní zástupce se při této cestě účastnil dvou jednání), náhradou za promeškaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 150 Kč za polovinu tří započatých půlhodin, jak uvedeno shora, daní z přidané hodnoty ve výši 818,37 Kč. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídní podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 17. října 2019

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu